

У кожного села, як і в людини, є своя гордість. У Копашнова - це те, що воно ніби розміщене посеред світу. Ця легенда бере початок із давніх давен, передається з покоління в покоління. У 40-50 роках минулого століття талановитий місцевий оповідач Михайло Деяк знав аж декілька варіантів легенди. Одна з них така:

Якось навідався до села король. Перший стрічний чоловік вклонився йому, але не впав на коліна. Це дуже розсердило високого владоможця, тому він наказав своїм гайдукам зловити його і покарати на смерть.

Але найперше поцікавився, чому той не віддав йому належну шану? - А перед Богом ми всі рівні, - спокійно відповів копашнівчанин. Тож коли по-рабському схилюся нині перед тобою я, то завтра це зробить і мій син, а післязавтра - мій онук. І ніхто з нас уже не буде духовно вільним, а лиш рабом. Задумався король над словами простого селянина і визнав його правоту.

Та не хотілося йому змінювати своє рішення на виду у підлеглих. Тому і сказав: - Якщо відповіси мені на три запитання, го я відпущу тебе з миром. Загадав селянинові сказати, що у світі найсолодше? - Не слава, королю, - відповів той, - і не срібло-злато. Без них обходяться багато людей у твоїй державі, та жоден не обходиться без сну. Значить, він найсолодший. - А скільки на небі зірок? - не заспокоювався король. - Стільки, скільки волосся на твоїй голові, - була відповідь селянина. - Не віриш - перелічи. З наперед переможною пикою задав король своє останнє питання: - Де знаходиться центр світу? Селянин, не задумуючись, відповів: - Там, де ти стоїш, королю, бо в який бік ти б не пішов, а повернешся на це місце місце. Так врятував своє життя селянин, а Копашнево стало носити назву села серед світу. Та потім всі інші переробили нашу легенду на свій лад. Сучасна ж назва села походить від слова «копати», «копач новий». Першими жителями були Гангури, Бошки, Молнарі, потім Попадинці, Деяки.